

Părțile din procedura principală

Reclamant: Argo Kalda Mardi talu

Pârât: Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Dispozitivul

- 1) Articolul 93 alineatul (1), articolul 94 și anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să impună, ca standard pentru bunele condiții agricole și de mediu menționate în această anexă II, conservarea pe o suprafață agricolă a siturilor funerare din piatră a căror deplasare determină o încălcare a unui astfel de standard și, prin urmare, reducerea plăților datorate fermierului în cauză.
- 2) Articolul 72 alineatul (1) litera (a), articolul 91 alineatele (1) și (2), articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 din Regulamentul nr. 1306/2013, precum și articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c) și (e) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului trebuie interpretate în sensul că obligațiile în temeiul bunelor condiții agricole și de mediu prevăzute de Regulamentul nr. 1306/2013 trebuie respectate pe întreaga exploatație agricolă, iar nu numai pe suprafața agricolă pentru care a fost solicitat în mod concret un ajutor.

(¹) JO C 338, 9.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 august (cerere de decizie preliminară formulată de Riigikohus – Estonia) – Viking Motors AS și alții/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Cauza C-475/17) (¹)

(Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 401 – Impozite naționale care se pot caracteriza ca taxe pe cifra de afaceri – Interzicere – Noțiunea „taxă pe cifra de afaceri” – Taxă locală pe vânzări – Caracteristicile esențiale ale TVA ului – Lipsă)

(2018/C 352/17)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamante: Viking Motors AS, TKM Beauty Eesti OÜ, TKM King AS, Kaubamaja AS, Selver AS

Pârâți: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Dispozitivul

Articolul 401 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu se opune păstrării sau introducerii unei taxe precum taxa locală pe vânzări în discuție în litigiul principal.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 august 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH

(Cauza C-485/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Articolul 2 punctul 9 – Noțiunea „spațiu comercial” – Criterii – Contract de vânzare încheiat la standul deținut de un comerciant cu ocazia unui târg comercial)

(2018/C 352/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verbraucherzentrale Berlin eV

Pârâtă: Unimatic Vertriebs GmbH

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 9 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că un stand precum cel în discuție în litigiul principal, deținut de un comerciant în cadrul unui târg comercial, în care acesta își desfășoară activitățile câteva zile pe an, este un „spațiu comercial”, în sensul acestei dispoziții, dacă, în lumina ansamblului împrejurărilor de fapt în care se înscriu aceste activități și în special a aparenței acestui stand și a informațiilor furnizate în spațiile târgului propriu zis, un consumator normal informat și suficient de atent și de avizat putea în mod rezonabil să se aștepte ca acest comerciant să își desfășoare acolo activitățile și să îl abordeze în vederea încheierii unui contract, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

⁽¹⁾ JO C 392, 20.11.2017.
